

**„Nikdy tě neopustím
a nikdy nenechám,“
takže můžeme vyznat s důvěrou:
„Hospodin je můj zastánce, nebudu se bát. “
Židům 13, 5.6.**

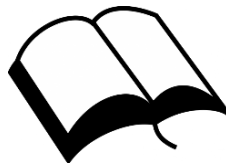

LISTOPAD 2020

CASD Valašské Meziříčí

Úkoly

- 7.11.- Škola milosti a nové naděje
- 14.11.- Škola správného uctívání Hospodina
- 21.11.- Růst k Božímu obrazu
- 28.11.- Církev - Boží škola růstu a poznání

Rozpis učitelů a kázání – proběhne v závislosti na aktuální situaci

Datum	Učitel SŠ	Kázání	SŠ dětí a mládeže
7.11.	Fr. Tomanec	P. Pimek	Iva Burešová
14.11.	A. Petrovičová	-	Petr Chára
21.11.	B. Mroček	J. Šlosárek	Soňa Mročková
28.11.	K. Tyšerová	H. Dona	Iva Burešová

Blahopřání k narozeninám

- 4.11. - Tomáš Češek
- 13.11. - Elen Jančová

ADRA Klub zdraví

Vzhledem k nařízení vlády v souvislosti s onemocněním covid-19 se besedy v měsíci listopadu ruší.

Modlitební týden 2020 na HopeTV

Adventisté sedmého dne po celém světě budou prožívat v týdnu **od 7. do 14. listopadu** tzv. modlitební týden. Pravidelně v tomto čase přemýšlejí nad důležitými tématy Bible a společně se modlí. Letošní téma je o praktickém prožívání křesťanství s názvem „**Věrnost v křesťanském životním stylu**“.

Mediální centrum církve se rozhodlo podpořit tuto speciální událost online vysíláním internetové televize HopeTV.

V sobotu 7. listopadu ve 14 hod. nás teolog Oldřich Svoboda seznámí s historií „modlitebního týdne“ a zároveň představí výše uvedené téma. Ve vysílání nebudou chybět ani úvodní poselství předsedů unie a sdružení naší církve.

V sobotu 14. listopadu ve 14 hod. se společně – díky online rozhovorům - podělíme o zkušenosti letošního modlitebního týdne z celé České i Slovenské republiky.

Budeme se s vámi těšit na sociálních médiích YouTube a Facebook.

*Téma letošního týdne modliteb zní: **Oslovit svět věrností v životním stylu.** Co má životní styl společného se získáváním lidí pro Krista? Úzce to spolu souvisí. Způsob našeho života totiž ukazuje, jací jsme křesťané. Jaké zastáváme hodnoty a jaké máme priority. Jak trávíme náš čas a jak využíváme naše zdroje. Jaký život vlastně žijeme?*

Věrnost v křesťanském životním stylu – to je název přednášek týdne modliteb. Během tohoto týdne se budeme zabývat několika důležitými tématy. Začneme Biblií, která tvoří základ životního stylu křesťana. Podíváme se na to, jak hodnoty Božího království formují život křesťana. Budeme se také zabývat vztahem křesťanského životního stylu a sdělovacích prostředků. Dalším tématem je životní styl křesťana a sexualita. Tento mimořádný týden zakončíme článkem: „Život v době konce: křesťanův životní styl a události posledních dnů“.

Modleme se pokorně za zaslíbené vylití Ducha svatého a za jeho moc, která nám umožní prožívat náš život s ním.

Ted N. C. Wilson, předseda GK

Přednášky modlitebního týdne najdete také online na odkazu

www.adventorion.cz/ke-stazeni/zobrazit/800

Mírák 2020 se přesouvá

Milí mladí lidé,
pokračujeme na vlně trpělivosti. **Mírák** musíme vzhledem k aktuální situaci přesunout. Nezoufejte, bude to dřív, než se nadějete. **21.11.2020** je nové datum, na které se všichni těšíme. Do té doby buďte trpěliví a především #staysafe.

SLOVO
CHVÁLY
INSPIRACE

21
-
11
-
20

MÍRÁK
IS

LOADING

LIVE STREAM / SOBOTA 10:00
WWW.FACEBOOK.COM/MIRAKCZ

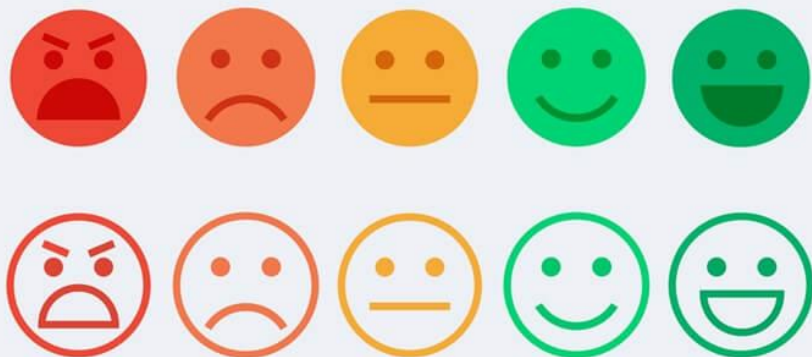
Dobré a zlé

Otázkou dobra a zla se lidstvo zabývá od nepaměti. Snad nejčastěji se s ní setkáváme v pohádkách, kde téměř vždy dobro vítězí nad zlem. V tomto příspěvku se chci zamyslet nad pozměněnými slovy, nad tím, co je dobré a co je zlé. Dobré, ale i zlé, mohou být věci, osoby i jejich činy. S tím dobrým v životě počítáme, přejeme ho druhým i sobě. O tom, zda někdo spílá svým nepřátelům a přeje jim naopak to nejhorší, se přece veřejně nemluví. Proč nás ale tak často postihuje pravý opak, to zlé, které si nikdo z nás nepřeje?

V rámci objektivitu je nutné říct, že my lidé rozlišujeme nejen dobré, ale i lepší a nejlepší. Stejně tak zlé, ale i horší a nejhorší. Přirozeně se nabízí otázka, zda něco nebo někdo není ani dobrý, ani zlý. Aby bylo něco nejlepší, nebo nejhorší, musíme vzít do úvahy minimálně tři věci, osoby nebo skutky. Pokud jich budeme mít šest, tak můžeme vytvořit pořadí od nejlepšího po nejhorší a naopak. A určitě jste se setkali s anketami, kdy jste měli vyhodnotit např. poskytnuté služby známkou od 1 do 10, kde se v možnostech hodnocení objevily i kategorie převážně dobré, spíše dobré, nebo převážně zlé, spíše zlé apod. Většina z nás asi vítá rozšíření hodnotících kategorií, protože nám umožňuje vidět svět barevně. Přesto se v dalším omezím pouze na černobílé hodnocení, protože nejlepší je přece dobré a nejhorší je jednoduše zlé. Slovy Bible, zlý strom přece nemůže přinášet dobré ovoce.

Ale ani omezení hodnotící škály pouze na dva stupně nám situaci mnohdy neusnadní. Tak jako všechno ostatní, stalo se dobro i zlo předmětem relativizace. Kdysi jsem slyšel smyšlený příběh, z něhož si pamatuji pouze dvě události. Mládenec dostal ke svým 18. narozeninám jezdeckého koně. Moc se radoval z toho, že obdržel tak „dobrý dar“. Netrvalo dlouho a mládenec při projíždce z koně spadl a zlomil si nohu. Nepříjemná událost, která ho naplnila smutkem. Neuběhl ani týden a mládenec se dostavil k odvodu. Mladík se zlomenou nohou ale nebyl pro

armádu použitelný. Jistě už tušíte, že pointou tohoto příběhu je skutečnost, že všechno dobré, je na něco zlé a všechno zlé, je na něco dobré.

Nebudu vůbec skrývat, že inspiraci k tomuto zamyšlení jsem čerpal převážně z Bible. Tam se totiž o dobrém a zlém píše na mnoha místech. Největší koncentraci dobrého nacházíme na zemi ve stvořitelském týdnu. Všechno bylo dobré, a když Bůh pohleděl na celé stvoření, viděl, že to bylo dokonce velmi dobré. Tisíc pět set let po stvoření Bůh viděl, že na zemi se jako epidemie rozmáhá lidské zlo, které se od té doby nepodařilo ze země vymýt. V Bibli, ale i v lidských dějinách se setkáváme s těmi, kteří ve svém životě konali dobré věci, ale i s těmi, jejichž skutky byli zlé. Stejně tak se setkáváme s lidmi, kterým není jejich morální stav lhostejný, a snaží se udělat vše pro to, aby konali pouze dobré skutky. Nechci jejich snažení vůbec znevažovat, já sám považuji jejich rozhodnutí za dobré, ale v této souvislosti mě napadají dvě přirovnání. To první pochází z Bible a mluví o tom, že černochoch, ani kdyby se snažil sebevíc, není schopen změnit barvu své kůže. To druhé čerpám z jednoho vtipu, který si pamatuji z dětských let. Hamižný sedlák chtěl odnaučit koně žrát. Už, už se to kůň téměř naučil, ale žel, zemřel.

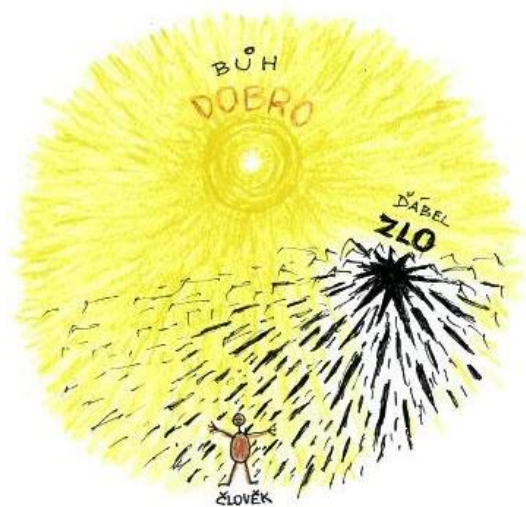
Proč jsem se vlastně rozhodl přemýšlet o dobrém a zlém? Těch důvodů je vícero a věřím, že vy sami si zamyšlení rozšíříte o své vlastní pohledy. To první, co mně napadlo, je skutečnost, že mnozí z nás v životě vytvořili mnoho dobrých věcí či činů. Objektivně dobrých. Nejenom těch, které jsou dobré pro nás a naše blízké. Rozhodně naše činy nelze srovnávat s Božím stvořitelským dílem, ale na pomyslné hodnotící škále přece jen patří na polovinu „dobré“. Lidé námi vytvořené věci nebo důsledky našich činů využívali, měli z nich prospěch a opravdovou radost. Po čase jsme ale zjistili, že statika dobré stavby byla vlivem zlých zásahů silně narušena, některé zdi se dokonce sesypaly na zem. A statici nevidí jinou možnost, než stavbu zbourat a odstranit. Jsou tu ale i jiní, kteří věří tomu, že se spadlé zdi časem zvednou, zvětralým cihlám se vrátí jejich pevnost a odolnost proti zlým vlivům.

Je čas položit si otázku, co budeme dělat v situaci, kdy se na zemi opět množí lidské zlo? Jako všude jinde, i zde se objeví řada dobrých ale i zlých odpovědí. Věřím, že každý z čtenářů má dostatek moudrosti, aby je dokázal správně vyhodnotit a zařadit. Přál bych si, aby odpovědi, kterými chci ukončit toto zamyšlení, bylo možné zařadit do kategorie „dobré“. Proto budu i v závěru hledat inspiraci v Bibli.

Tou první odpovědí je rada, abychom řešení neudržitelné situace přenechali Bohu. Nesvolávejme na zemi oheň a síru a nebouejme žádnou kdysi dobrou a užitečnou stavbu. Bůh má situaci v patrnosti a v pravý čas zasáhne. Na rozdíl od potopy nechystá pro věrné koráb, který se bude po nějakou dobu vznášet na vodách potopy, aby znovu přistál na porušené zemi. Tentokrát Bůh pro věrné přichystal vesmírný koráb, kterým přestěhuje svůj věrný lid do nebeského domova a po čase je vrátí na zemi očištěnou od hříchu.

Během času, který Bůh vymezil, měl Noe a jeho rodina plné ruce práce. Zatímco dnes by si Noe asi pronajal nějaký nevyužitý dok a v něm postavil největší plavidlo světa, tehdy realizoval stavbu lodi ručně, bez strojů, pouze podle Božích instrukcí. Kromě toho všem vysvětloval, proč

staví tu nelogicky zbytečnou věc. Je téměř zázrakem, že obklopen pandemií lidského zla dokázal odolat nákaze a ve víře dál budoval koráb, který byl určen k záchraně všech, kdo Boží zvěsti uvěří.

Čas, který Bůh vymezil poslední generaci, se rychle blíží ke svému závěru. Nikdo z nás nemusí od rána do soumraku pracovat na stavbě vesmírné lodi. Beztak bychom tak náročný prostředek asi nedokázali vytvořit. O to víc času nám zbývá, abychom lidem kolem sebe hlásali poselství, které má Bůh pro tento svět. Poselství o tom, že Bohu,

Stvořiteli naší země, máme vzdávat úctu, která mu náleží. Poselství o tom, že nastal čas, abychom jasně rozlišili pravdu od lži v náboženské oblasti a abychom se jasně oddělili od mocnosti, která si přivlastňuje božskou autoritu.

V neposlední řadě vyvstává otázka, jak máme žít, abychom tak jako Noe a jeho rodina, vešli do vesmírného korábu a byli zachráněni. Většinu z lidí napadne, že musí dělat dobré skutky. I na tuto otázku ale hledejme raději odpověď v Bibli. To nejpodstatnější už vykonal na kříži náš Spasitel, Ježíš Kristus. Pro nás zbyl mnohem jednodušší dobrý čin, pokud zůstaneme věrni způsobu uvažování nastíněnému v tomto článku. Vírou přijmou ospravedlnění, které nám Ježíš zajistil svou obětí na kříži. Naše dobré skutky budou pak důsledkem, který v nás způsobuje Boží moc. Moc bych si přál, aby se ty „dobré“ důsledky rozmáhaly a lidí, kteří přijmou Boží poselství a uvěří mu, přibývalo co nejvíce.

Ján Petrovič

ČTVRTSTOLETÍ ADRY VALMEZ

miniserál na pokračování

Adrarallye, den šestý - Od Rozkoše k Trutnovu

Nebe je nádherně modré a my máme před sebou poslední den našeho putování. Slovo na cestu, které tentokrát připadlo na Petra Cháru, nás slovy svatých Písem lehce varuje před jakýmkoliv předčasným oslavováním. Nikdy nevíme, co čeká za příštím rohem, a proto je dobré být neustále ve střehu, nejlépe permanentním spojením s Neviditelným. S tímto vědomím se postupně zakusujeme do finálového dějství celého šestidílného seriálu.

Jsme na břehu Rozkoše, a tak si nemůžeme odepřít rozkošnou koupel v místních vodách. Lehce unavená těla smáčíme u kamenné hráze, kde je voda parádně čistá a ryby tak líné, že je bez problémů chytáme do ruky. Ze světa nebetyčných rozkoší však musíme zamířit dále na sever. Pod zlatým sluncem míříme ke Starému bělidlu. Kameraman Milan tu usedá na nosič mého bicyklu a za jízdy filmuje korzující davy posunující se k místu, kde sedávala jedna z nejpopulárnějších českých zpěvaček,

Viktorka. Dnes tu neexceluje zmíněná pěvkyně, ale menší Dan na svém bicyklu. K údivu všech přihlížejících přejíždí Úpu po oblé hraně nejproslulejšího tuzemského splavu tam a zase zpět.

Popojedeme až k Brodskému rybníku, kde si vychutnáme nejen úplně poslední výtvar našich milovaných kuchařek, ale i přívětivé smočení v prohřátých stojatých vodách. Do cíle nám zbývá už jen nějakých směšných pětadvacet kilometrů, kde už není šance, aby se cokoliv zajímavého přihodilo. Značka občas kličkuje mezi obydlými chalupami, takže se tu a tam nechtě ocitneme ve slepé uličce, případně na něčím dvorku. Nejdříve se nám při takovém manévru málem podaří přejet psa a kousek dál zase opalující se sličnou děvku. Ta při nečekaném spatření osmičlenné cyklistické smečky vylekaně překulí své bledé tělo z travnatého chodníčku před vlastním domem do bezpečnějších pozic, zatímco stejně vystrašená panímáma nám s výmluvnou gestikulací halasně oznamuje, že přes jejich výsostné území žádná turistická cesta nevede. Než nás stačí přetáhnout proutěnou metlou, střelhitě odbočíme na vedlejší neposečenou lučinu, kde se nám během chvilky podaří vyrobit velice slušný klikatý chodník.

Konečně jsme na úplně posledním kopci celé 360 km dlouhé pouti. Jmenuje se Jánský a tyčí se přímo nad cílovým Trutnovem. Milan touží zvětřit finálový sjezd a staví se i s kamerou na bezpečné místo v blízkosti kamenitého chodníčku. Všichni chtějí v závěrečné scéně ukázat své cyklistické kvality a tak postupně dolů sjíždějí maximální možnou rychlostí. Ošemetná terénní vlna nejdříve vyhodí ze sedla velkého Dana. Naštěstí bez jakýchkoliv následků. O něco níž, po nevině vyhlížejícím úseku, kde pěšina přechází v asfaltovou cestu, ještě vyšší rychlostí uhání

jeho nižší jmenovec. Vymrští se k elegantnímu skoku, ale po měkkém dopadu už nestačí vybrat mírnou zatáčku. Neplánované přistání na dřevěném plotě má za následek posunutou vidlici, prasklý ráfek, odřeniny na noze i na boku a tržnou ránu na ruce. To vše pouhých dvě stě metrů od cíle, přímo naproti nemocnice!

Po ošetření se Dan vrací s obvazovou výzdobou, několika stehy na ruce a reálnou šancí na prodloužení dovolené. Rallye tak končí v jakési posvátné bázni. Až teď si uvědomujeme, kolik takových a ještě horších pádů nás mohlo na

těch krkolomných cestách potkat a jak daleko to mohlo být do nejbližšího špitálu. Vypravuje se mi text, který den předtím četl tentýž Dan, když vedl 'slovo na cestu': „Bratři, opravdu si nenamlouvám, že bych byl u cíle, ale...“

František publikán Tomanec

Stav sociálního fondu sboru CASD Valašské Meziříčí

Vybráno 11.576,- Kč

Výdaje:	600,-	obědy únor 2020
	60,-	obědy březen 2020
	199,-	pyžamo
	599,-	dětské džíny
	496,-	2x tryčko, 2x kalhoty
	259,-	ponožky, pyžamo
	499,-	obuv
	838,-	obědy červen 2020
	1000,-	chrániče na kolo
	2000,-	oblečení a boty na tělocvik a atletiku
	570,-	obědy září 2020

Ještě v létě by nikdo nečekal, že epidemie COVID-19 na naši společnost v říjnu udeří s takovou silou. Své poselství do doby plné obav a bezpečnostních opatření natočil v našem studiu

předseda ČS unie Církve adventistů sedmého dne Mikuláš Pavlík. Budeme rádi, když se jím necháte oslovit a inspirovat.

Vzpomínka režiséra Roberta Sedláčka na přepadení v Praze, svědectví o životě s handicapem i sonda do myšlení české populace - to je jen část ze seminářů, které doprovázely Cenu Michala Velíška v roce 2019. Nová Cena se blíží, minulý ročník můžete vidět právě teď.

Můžete je potkat kdekoliv. Lidé se stolkem, pokrytým knihami, které dostanete zdarma a které vám mohou změnit život... O čem je stolečková evangelizace a co vše při ní lze zažít, na to se můžete podívat v záznamu z nedávného přímého přenosu, jímž nás provázel Jan Libotovský.

Křesťanský vtip – Ameňák

